

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení povinnosti Komisie uviesť odôvodnenie, keďže napadnuté rozhodnutie nespresňuje typ, povahu, pôvod ani obsah informácií, na základe ktorých Komisia rozhodla inšpekciu nariadiť.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušilo základné právo na nedotknuteľnosť obydlia stanovené v článku 7 Charty a článku 8 EDLP, keďže bolo prijaté bez toho, aby Komisia mala dostatočne závažné dôkazy na to, aby odôvodnila uskutočnenie inšpekcie v priestoroch žalobcov.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, ktoré nastalo prijatím napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie stanovilo začiatok inšpekcie na deň, ktorý má veľmi nepriaznivý dopad na činnosť žalobcov, zatiaľ čo mohol byť stanovený iný dátum, ktorý by žalobcov podstatne menej obmedzoval, a Komisii by to nespôsobilo žiadne problémy. V tejto súvislosti žalobcovia uvádzajú, že hoci napadnuté rozhodnutie sa týka osobitne priestorov subjektu skupiny Casino, ktorý je zodpovedný za vyjednávanie s dodávateľmi, stanovuje začiatok inšpekcie na 20. februára 2017 alebo krátko potom, čo je posledný týždeň vyjednávaní ročných zmlúv s dodávateľmi, keďže článok L.441-7 francúzskeho obchodného zákonníka stanovuje lehotu na uzatvorenie týchto zmlúv do 1. marca prebiehajúceho roka, o čom Komisia dobre vedela.

Žaloba podaná 3. mája 2017 – RE/Komisia

(Vec T-257/17)

(2017/C 221/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: RE (v zastúpení: S. Pappas, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil implicitné rozhodnutie Riaditeľstva pre bezpečnosť, ktorým sa tacitne zamieta opakovaná žiadosť o prístup k dokumentom, podaná žalobcom 20. januára 2017,
- uložil žalovanej povinnosť vyplatiť žalobcovi spravodlivú a primeranú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená protiprávnym odmietnutím vybaviť jeho žiadosť o prístup k dokumentom v rozpore s ustanoveniami nariadenia 1049/2001⁽¹⁾, a
- rozhodol, že žalovaná znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy, ktoré žalobca vynaložil v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobca domáha zrušenia vyššie uvedeného napadnutého implicitného rozhodnutia, a to z dvoch dôvodov: po prvé preto, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie pre neprístupenie 15 dokumentov, ktoré žalobca požadoval a ktoré neboli uvedené v rozhodnutí z 22. decembra 2016, ktorým bola zamietnutá pôvodná žiadosť žalobcu o prístup k dokumentom, a po druhé preto, že neprístupenie ostatných dokumentov nebolo odôvodnené vôbec, resp. v každom prípade nesprávne, ak by malo platiť, že odôvodnenie rozhodnutia z 22. decembra 2016, ktorým bola zamietnutá pôvodná žiadosť žalobcu, sa považuje za odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom implicitnom rozhodnutí.

Nakoniec sa žalobca domáha vyplatenia zodpovedajúcej náhrady vzniknutej nemajetkovej ujmy vyplývajúcej z pretrvávajúcich prieťahov zo strany správneho orgánu a z protiprávneho odopretia prístupu žalobcovi k dotknutým dokumentom, a to v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).